

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6179/06
21.06.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Vere Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца АА и ББ, које заступа пуномоћник АБ, адвокат, "ВВ", против туженог Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, ради поништаја решења број 580-02-03116/2006-11 од 09.10.2006. године, у предмету породичне инвалиднине, у нејавној седници већа одржаној дана 21.06.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, број 580-02-03116/2006-11 од 09.10.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца изјављена против решења Града Ниша, Управе за дечију, социјалну и примарну здравствену заштиту бр. 580-6190 од 23.05.2006. године, а којим је у поступку по службеној дужности тужиоцима, као признатим сауживаоцима породичне инвалиднине престало право на допунску породичну инвалиднину, закључно са 31.03.2006. године.

У поднетој тужби тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа због битних повреда одредаба правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног прописа. Наводећи разлоге због којих сматрају да је повређен закон на њихову штету, предлажу да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У датом одговору на тужбу тужени орган остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Из оспореног решења и списка предмета се види да је то решење донело Министарство рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, а да је на месту за потпис овлашћеног службеног лица туженог органа наведено „помоћник министра“, чије је име и презиме означено, при чему је то лице потписало решење, а потпис оверен печатом туженог органа. У уводу оспореног решења тужени орган се позвао на одредбу чл. 14. и 17. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05), одредбу члана 85. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца („Сл. лист СРЈ“, бр. 24/98), те на одредбу члана 215. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 33/97). Према томе, из наведених одредби закона на које се тужени орган позвао у уводу оспореног решења не произилази овлашћење помоћника министра за потписивање оспореног решења.

Одредбом члана 59. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, бр. 79/05), прописано је и то ставом 1. да о жалби на првостепено решење подручне јединице органа државне управе решава министар, односно директор органа у саставу у управним стварима из делокруга органа у саставу, односно директор посебне организације, ставом 2. да о жалби на првостепено решење органа у саставу решава министар, а ставом 4. да о жалби на првостепено решење имаоца јавних овлашћења донесено у повереним пословима државне управе решава министар, односно директор органа у саставу у управним стварима из делокруга органа у саставу, односно директор посебне организације, ако законом није друкчије одређено

Према одредби чл. 196. ст. 3. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“ бр. 33/97), писмено решење између осталог садржи потпис службеног лица и печат органа. Одредбом чл. 197. ст. 1. истог Закона је прописано да увод решења садржи назив органа који доноси решење и пропис о надлежности тог органа, а одредбом чл. 201. ст. 1. истог Закона да решење потписује службено лице које доноси решење.

Како оспорено решење није потписао министар већ помоћник министра за кога из одредаба прописа на које се тужени орган позива у уводу оспореног решења нити из наведених законских одредби, не произилази да је овлашћен да решење донесе и потпише, Суд налази да су у конкретном случају учињене

битне повреде правила поступања које је у поновном поступку потребно отклонити. Ово из разлога што, сагласно напред наведеним одредбама Закона о општем управном поступку, решење може да потпише само службено лице које је законом овлашћено за његово доношење, па уколико је то лице пренело овлашћење на друго лице у складу са законом, по ставу Суда, број и датум тог овлашћења мора бити означено у уводу решења.

Поред наведеног оспореним решењем су, према налажењу овог Суда, повређене и одредбе чл. 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку, јер образложење решења не садржи разлоге за закључак да су испуњени законски услови да тужиоцима престане право на допунску породичну инвалиднину, јер није наведен правни пропис којим је прописано да лицима којима је ово право раније утврђено коначним и правноснажним решењем престаје стављањем ван правне снаге Уредбе о материјалном обезбеђењу и другим правима бораца, ратних војних инвалида и цивилних инвалида рата из оружаних акција после 17.08.1990. године ("Сл. гласник РС" бр. 7/92 ... 52/96). Како је наведена повреда правила поступања од битног утицаја на правилност и законитост решавања у овој управно-правној ствари, то је и ову повреду тужени орган дужан отклонити у поновном поступку.

Са изнетих разлога Врховни суд Србије је, на основу чл. 41. ст. 2., а у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде, с тим што је тужени орган везан примедбама суда у погледу поступка изнетим у овој пресуди у смислу одредбе чл. 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 21.06.2007. године, У. 6179/06

Записничар Председник већа - судија

Радојка Маринковић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК